

[Ove Fich]

Endelig bør en sådan ny procedure vel føre til mere åbenhed og til mere offentlighed om EF-sagerne. Det tilstræber vi og meget gerne også, når der er problemer. Det er nemlig vigtigt, at befolkningen kan følge, hvad der er af problemer, og hvad der efterfølgende er af sejre og eventuelle nederlag. Som det er i dag med den lidt mere lukkede procedure, er der en tendens til, at det eneste, der kommer til offentlighedens kendskab, er nederlag.

Med den nye Maastricht-Traktat, som trådte i kraft den 1. november 1993, skete der markante forbedringer i traktatgrundlaget på områderne miljø, arbejdsmarked, sundhed og forbrugerbeskyttelse. For forbrugerne skete der helt konkret det, at man fik en ny forbrugerparagraf, § 129 A, som skal sikre et højt beskyttelsesniveau. Den paragraf synes vi man skal bruge meget offensivt. Den bør være en del af det retlige grundlag for alle kommende direktiver, som påvirker forbrugernes stilling i EU. Samtidig mener vi, at vi fra dansk side bør stille en række markante krav om at styrke forbrugerpolitikken ved næste traktatrevision i 1996; det kunne f.eks. være kravet om indførsel af en forbrugerombudsmand.

Lad mig så i øvrigt påpege, at udvidelsen af EU med en række lande, der traditionelt er forbrugervenlige, Sverige, Norge, Finland og Østrig, i sig selv vil medvirke til at styrke forbrugernes stilling, og lad os derfor håbe, at udvidelsesratifikationerne vil gå glat igennem såvel i Europa-Parlamentet som i de nationale parlamenter. Der er altså efter vor opfattelse bedre tider på vej for forbrugerne i EF.

Til slut vil jeg gerne sige, at ændringer af procedurer naturligvis er vigtige og nødvendige, men det er ikke sikkert, at det er tilstrækkeligt. Det centrale er nemlig, at alle aktive i det politiske liv indser, at den europæiske dimension sætter nogle rammer for den nationale politik. Det gælder derfor om at internationalisere dansk politisk liv og i stigende grad hurtigt og effektivt at påvirke de internationale rammer for vore egne beslutningsmuligheder. Det handler derfor ikke blot om regler og procedurer, men i lige så høj grad om adfærd i et politisk system, der er blevet stadig mere internationalt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er med undren, jeg har konstateret, at sundhedsministeren ikke har svaret på de to spørgsmål, der er stillet, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er kommet svar fra Sundhedsministeriet om, at der er givet urigtige oplysninger om bl.a. denne sag og sagen om farve- og sødestoffer.

Jeg forventer, at sundhedsministeren vil komme op og give en redegørelse for, hvordan det kan lade sig gøre, at vi fra et så vigtigt ministerium ikke kan få korrekte svar, som måske ville have belyst nogle af disse sager, således at vi ikke var kommet i denne forfærdelige situation.

Det kan også undre mig, at statsministeren kan stå på talerstolen og sige, at det ikke er til at sige, hvem der har skylden. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst tvivl om, hvem der har skylden. Det har den slendrian, som regeringen rent faktisk har stået fadder til. Der er ingen tvivl om, at vi får stadig færre oplysninger om de forskellige direktiver, og vi får stadig dårligere svar eller også henholder ministrene sig til, at de har en flertalsregering, hvorfor der såmænd nok ikke rigtig er nogen grund til at komme med uddybende svar.

Netop om denne sag har Fremskridtspartiet advaret i Markedsudvalget. Vi vidste, det kunne gå galt, det gik galt, og nu står vi altså i denne situation.

Jeg håber på hurtige og klare svar fra sundhedsministeren og statsministeren.

Formanden:

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg afskar sundhedsministeren fra at få ordet på det tidspunkt, hvor han bad om det, fordi det ikke ville være i overensstemmelse med forretningsordenen at åbne en række korte bemærkninger umiddelbart efter statsministerens redegørelse. Sådan ligger det!

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Det er i og for sig besynderligt, hvis spørgsmålet om, at der er givet en faktisk forkert oplysning – ikke på et spørgsmål, der var stillet af Markedsudvalget, men på et her i huset såkaldt § 20-spørgsmål, der var stillet af fru Birgitte Husmark – skal være hovedtemaet for at